

[Hans Hedtoft.]

hvis de føler det som en pligt at bringe et blot nogenlunde anstændigt referat af det, der forelægges og siges herinde.

Jeg gentager, at dette er ment som en personlig bemærkning, jeg gør den på mit partis vegne, om selve vor arbejdsform, og jeg beder regeringen tage under overvejelse at hindre en gentagelse af den situation, vi nu står i i dag.

Den forespørgsel, som de demokratiske partier har stillet til den højtærede udenrigsminister, behøver ingen udførlig motivering. Det omfattende internationale samarbejde, vort land deltager i og må deltage i, nødvendiggør en hyppigere information, end vi tidligere har kendt det her i folketinget, og da den forretningsorden, vi har, ikke muliggør, at den enkelte minister kan tage ordet for at afgive en redegørelse for tinget, må vi benytte os af den fremgangsmåde, vi har anvendt i det foreliggende tilfælde: at samtlige demokratiske partier anmoder udenrigsministeren om at give os en beretning om den seneste tids udenrigspolitiske tildragelser for overfor tinget og offentligheden at klargøre regeringens syn og muliggøre for os andre at knytte bemærkninger hertil.

Jeg finder det uhensigtsmæssigt yderligere at motivere den stillede forespørgsel, men beder den højtærede udenrigsminister afgive sin erklæring til tinget.

Udenrigsministeren (Ole Bjørn Kraft): Til de bemærkninger, det ærede medlem hr. Hans Hedtoft lige har fremsat om det uheldige i sammenstødet mellem forelæggelsen af den økonomiske lovgivning og den udenrigspolitiske redegørelse, vil jeg gerne sige, at det er forskellige omstændigheder, der har medført, at dette finder sted. Det var oprindeligt hensigten, at min redegørelse skulle være givet sidste tirsdag eller onsdag, men medlemmerne ved jo, hvad der var årsagen til, at dette ikke kunne ske, og derved er tingene blevet mere sammentrængt, end regeringen ønskede, og jeg forstår meget vel, at man fra oppositionens side ikke er tilfreds dermed.

Jeg tror, at regeringen vil bestræbe sig på ved tilrettelæggelsen af sit arbejde i så høj grad, som det er muligt, at ordne tingene således, at der kan blive tid til den fornødne overvejelse; men som det ærede medlem har sagt, er den foreliggende situation jo ikke noget nyt i tingets historie; når vi først er kommet hen i maj måned, går det meget stærkt her i tinget.

Jeg må måske have lov til i denne for-

bindelse at erindre om, at jeg ved tidligere lejlighed har henstillet til folketingets udvalg for forretningsordenen at foretage en mindre ændring i forretningsordenen, således at det blev muligt for udenrigsministeren og måske også for andre ministre, når de havde ønske derom, at fremsætte beretninger til tinget. Hvis en sådan mulighed havde været tilstede, ville det have været gørligt for mig efter De Forenede Nationers generalforsamling at have givet en kort beretning herom, efter Lissabon-mødet at have givet en kort beretning herom, efter Europarådets ministerkomité's møde at have givet en kort beretning herom, og så var sagerne ikke blevet så sammentrængt, som de nu bliver, og derved ville tingets medlemmer løbende have en mulighed for at følge den udenrigspolitiske udvikling. Men nu er den mulighed ikke tilstede. Jeg ved, at man har udskudt en sådan ændring i forretningsordenen af hensyn til forfatningsforhandlingerne, men jeg tror, at det heldigste nu ville være, at man foretog den. Vi går nu ind i, tror jeg, en bevæget udenrigspolitisk tid, hvor det ville være meget kærkomment, om der for mig og for enhver udenrigsminister var denne adgang til løbende at holde tinget underrettet.

Nu er forholdet det, at jeg må afgive en beretning om alle disse ting samlet, og som det ærede medlem hr. Hans Hedtoft allerede har bemærket det, bliver det — jeg beklager det overfor tingets medlemmer — en særdeles fyldig redegørelse, der vil tage sin tid. På den anden side tror jeg, at tinget deler min opfattelse, at det er godt, hvis det bliver muligt for tinget og også for offentligheden at gøre så udførligt rede som muligt for de meget store og også for vort lands fremtid afgørende spørgsmål, der for øjeblikket står på den udenrigspolitiske dagsorden.

Efter at have sagt dette skal jeg gå over til at svare på den forespørgsel, de demokratiske partier har stillet til mig, og som jeg er taknemlig for giver mig lejlighed til at fremsætte denne redegørelse.

Når vi i dag betragter verden og gennem de daglige beretninger fra alle dele af jorden danner os et billede af den øjeblikkelige situation, så frembyder den, som det næsten har været tilfældet lige siden den første verdenskrig, men i dag i forstærket form, et billede af krig og krise. Dette billede adskiller sig ikke fra det, som har været fremherskende i de sidste 4 år. Den udenrigspolitiske situation er ikke undergået nogen væsentlig ændring, heller ikke siden vi sidste gang diskuterede udenrigspolitiske